

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

XX. De sigillo strictissimè seruando.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

ris eos emendare, cùm absolutio va-
luerit: si tamen corrigere commode
defectum possis, corriges: attendes
tamen semper, vt sigillum serues.

NVM: XX.

De Sigillo.

CAue, ne directè, vel indirectè
vlllo modo, vel vnquam, vlllo
casu, ne mortis quidem vitandæ cau-
sâ, aut prætextu cuiusuis boni, etiam
publici, sacrosanctum Sigillum con-
fessionis frangas, aut occasionem
præbeas, ne alii frangant; ideoque
arcebis eos, qui propiùs accedunt
confitenti: cauebis præterea, ne voce
altiore, aut gestu, vel alio signo assi-
stentes intelligant aliquid pertinens
ad sigillum. Frangitur autem sigil-
lum, vel reuelando peccatum mortu-
le, etiam in genere, vel veniale quod-
piam in specie, vel quodcunque, quod
pœnitens confessus est, tanquam per-
tinens ad suum peccatum in confes-
sione

sione explicandum. Præterea cense-
tur frangi, si ex eâ notitiâ, sine veniâ
pœnitentis, aliquid dicas, faciâsue,
quòd pœnitentibus pudorem, horro-
rémque, atque ita ipsius Sacramenti in-
commodum adferre posset. Facile
in his impinges: nisi linguæ frœnum
iniicias: faciliúsque erit de auditis in
confessione omnino tacere, quàm
vel verbum loqui: cum pœnitente
verò ita agas, ac si ex confessione
non nôsses: nisi fortè de ipsius licen-
tiâ. Res hæc lubrica est: iterum
moneo, caue: præsertim si de vxore
cum marito, de liberis cum paren-
tibus, quorum confessarius es, loquen-
dum, agendúmque sit, de iis præsertim,
quæ vitiosa sunt. In ipsa etiam
confessione frangi potest sigillum,
vt si pœnitenti aliquid narres, vnde
ille alterius, qui tibi confessus est, pec-
catum suspicetur, quod interroga-
tionibus facile contingit per impru-
dentiam: Si extra confessionem no-

F s

ueris

130 *Institutionum Pastoralium*
ueris peccatum aliquod poenitentis,
de quo loqui te oporteat, significa-
unde vel quomodo id nôris; ne ve-
nias in suspicionem reuelatæ confes-
sionis. Si quispiam te interroget de
auditis in confessione: nega, pernega,
te quicquam scire, adhibito etiam iu-
ramento, si opus est: nescis enim illa
ex notitiâ quadam humanâ, quæ sola
quæri potest, & reprehende tam im-
prudentem interrogationem: Sigil-
lum quidem non frangis, cum petis
à poenitente licentiam, vt cum eo de
confessione agere possis, & ipse spon-
te consentiat: sed, nisi graui de causa,
ne pete: nam ferè ruborem id incu-
tit, præsertim si vrgeas, cum negat.

SECTIO II.

Particularia quædam circa in-
firmos ac moribundos.

NVM: XXI.

*De preparandis infirmis ad non differen-
dam confessionem.*

Supra